

Nr. 129 - 19. årgang
Maj 2021

Strandgårdsbladet

home *fritid*

Sol, strand, salg og vand

Klik ind på home.dk/fritid og se, hvorfor home er den bedste til at sælge dit fritidshus

HOLBÆK

Michael H.Jørgensen a/s
Statsaut ejendomsmægler & valuarer, MDE
Labæk 13, 4300 Holbæk
holbaek@home.dk

T lf. 59 43 59 59

www.home.dk

home

vi vil være din foretrukne ejendomsmægler

EJENDOMSMÆGLERKÆDE FOR DANSKE BANK KONCERNEN

Bestyrelsen orienterer

Så starter vi på en frisk – igen

Kære medlemmer af Grundejerforeningen Strandgården, Tuse Næs

Så er vi i gang igen. Stjerne har *Jan Arly* klippet 1. gang og vil gøre det resten af sæsonen, hver uge.

Badebroen er kommet op og i den nærmeste fremtid repareres de gamle bænke ved stranden.

Indenfor én måned klipper vi græsset på fællesarealerne.

Acasietræerne i udstykningens østlige skel skal beskæres i samarbejde med naboen, *Henrik Sandal*.

Den nyetablerede blomstereng på fællesarealet håber vi på snart kommer i blomst, men vi har god tid, da de sidste blomster ”i pakken” først er afblomstret i oktober – november måned.

Med tanke på, at vi skal have **generalforsamling den 28. august** ser vi gerne, at medlemmer med interesse for bestyrelsesarbejde melder sig. Bestyrelsen har allerede fået en opstiller .

Vi skal også have afløsere for fam. Brøns, som trofast har håndteret flaghejsningen hver søndag.

Kan vi mobilisere et korps af flaghejsere? I gerne melde jer til Brøns (6081 0543).

Der har været henvendelser via Facebook omkring *problemer med sivebrøndene* på nogle få parceller. Dette uagtet, at vi stadig mangler 10 – 200 mm regn. Som beskrevet er der således tale om opstigende grundvand, hvilket vi, som forening, ikke kan gøre noget ved, desværre. Der er ved flere lejligheder skrevet om løsninger i Strandgårdsbladet.

For resten kunne det være en idé, at vi fik en arkivar som bl. a. ville lægge Bladet ”op i skyen” m.v. til benefice for alle.

Har I noget til bestyrelsen/foreningen så kom forbi Øst 30 eller til andre medlemmer af bestyrelsen. Vi har ikke for meget at lave i forvejen!

Go' sommer!

Hans Jørn Lykke, Øst 30.

Formand

Viceværten har ordet

Der er nu gået nogle måneder, siden skraldespandene blev omfordelt. Jeg har ikke fået nogle kommentarer ang. placeringen. Det tager jeg som udtryk for, at det for nærværende er ok.

Jeg modtager gerne forslag til ændringer fra ”hundefolket”! Jeg har lige (primo maj) skiftet poser i stativerne **og kan se, at de bliver brugt**, også den mod Søvej.

Jeg har fået oplyst, at ”Søfolket”s formand gerne vil tømme skraldespanden, fordi de mest bruges fra Søvej, det er da en fin gestus. Men den tilhører Strandgården og den tømmes derfra.

Den over mod Søvej har været flyttet af en beboer fra Søvej. Det fik jeg oplyst af beboere fra Strandgården. Det er selvtægt. Den står på Strandgårdens areal. Den er tilbage på plads!

Beboeren syntes, at den skæmmede udsigten, og flyttede den op i terrænet. Den var netop placeret dér, hvor den stod, fordi det er dér ”hudemenneskene” færdes – langs stranden. Den er i øvrigt opsat der i samråd med de nærmeste beboere fra Strandgården.

Badebroen er kommet op igen, hurra for det. Og endnu bedre: formanden (bestyrelsen) har indkøbt et par nye bænke i en meget kraftig kvalitet, så vi må håbe, at de holder længere end de gamle.

Her i sommerhalvåret er flaget oppe (stort set) hver søndag. Skulle der være nogle beboere, som har lyst til at afløse en gang i mellem, så vil Brøns (bladets redaktør og flaggast), som står alene med opgaven blive glad. Tlf. 6081 0543

Vi kan jo alle sammen glæde os over flaget.

Steen

Vest 3

Sådan tager de nye, solide bænke sig ud. De får forhåbentlig en bedre skæbne end deres forgængere, der blev ødelagt ved hærværk—måske utilsigtet, men alligevel.

Så er broen oppe i igen med nye og stærkere bænke

Efter fem månedes velfortjent vinterdvale, tog Klaus Brolaugsformand og hans raske, håndgange mænd fat – den 24. april (otte måneder før juleaften) og de fik i løbet af tre timer – efter at have klaret nogle drillerier på det sidste stykke – alt på plads– incl. de nye bænke og gelændertovet. Nu kan alle og enhver, der har lyst få sig en dukkert i bølgen blå. I de kommende uger er det nok mest til vinterbadere eller lystfiskere i waders. Der er vist fisk nok pt. til at stille den værste sult.

Endnu en gang en kæmpe stor tak til Klaus og hans hårdtarbejdende fæller. Så må vi i al ydmyghed håbe på et sommervejr, der frister til at bruge broen, som vi nu alle kan få lejlighed til at benytte, når vand og vejr har nået badevenlige grader. Måtte det ske snart. På bagsiden kan man se det samlede hold plus en genrescene fra dagens arbejde.

Se også bagsiden!

NjEL-SERVICE

EL-INSTALLATIONER TELE/DATA INSTALLATIONER

aut. El-installatør Niels Jørgensen

Vestergårdsvej 66, 4300 Holbæk Tlf. 59 46 15 04

www.nj-el.dk

nj@nj-el.dk

NJ El-service, den lokale el-installatør,

din garanti for en sikker forbindelse!

Bliv klar til foråret med STIGA

SPAR
4.000 KR.

E-RIDE S500

INTROTILBUD 32.995 KR.

- Batteridrevet: 48 V / 40 Ah / 2.000 Wh
- Op til 3.000 m²
- 98 cm klippebredde - Sideudkast og Multiclip
- Eco-mode, fartpilot og LED-forlygter

SPAR
3.500 KR.

TORNADO 2108 HW

TILBUD 16.995 KR.

- 586 cc / 10,80 kW STIGA-motor, 2-cyl.
- 108 cm klippebredde - Sideudkast og Multiclip
- Hydrostatisk transmission
- Forlygter

EPower
DRIVEN BY STIGA

STIGA e-Ride S500 er en batteridrevet havetraktor, som tilbyder den samme ydelse som en benzindrevet havetraktor, men kræver mindre vedligeholdelse. Du skal bare genoplade batteriet, og så er du klar!

Med STIGAs unikke **Quick Flip-system** er det let at vinkle klippeaggregatet på din STIGA Park for rengøring og vedligeholdelse, uden det er nødvendigt at tage remmen af først.

SPAR
4.600 KR.

PARK 120

TILBUD 19.995 KR.

Inkl. 85 cm Combi Quick Flip aggregat

- 414 cc / 7,10 kW STIGA-motor
- Knækstyring (60/40)
- Hydrostatisk transmission

SPAR
7.400 KR.

PARK 320 PW

TILBUD 33.995 KR.

Inkl. 105 cm Combi El Quick Flip aggregat

- 586 cc / 11,90 kW STIGA-motor, 2-cyl.
- Knækstyring (50/50)
- Hydraulisk servostyring
- Kompakt betjeningspanel og LED-forlygter

Plæneklipperservice.dk

Landevejen 83, 4532 Gislinge • Tlf: 28156525

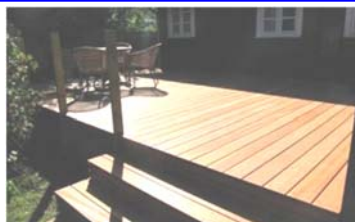
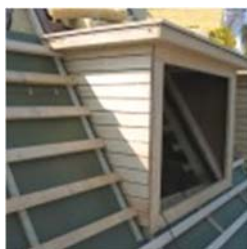
STIGA

Se også vores hjemmeside med andre gode tilbud og forslag. Ring eller kig forbi Landevejen 83, 4532 Gislinge for et uforpligtende tilbud.

TJ Tømrrerservice

(kun et stenkast fra Strandgården, lige ved Audebo dæmningen)

Vi har stor erfaring indenfor:
Tagrenovering / Vinduesudskiftning
Enfamiliehuse / sommerhuse
Forsikringskader

*Vi er et kvalitetsbevidst tømmer og snedkerfirma, v./
Tømrrermester Tommy Woxholt, og Tømrrermester Jørn Løvenhorst.*

TJ Tømrrerservice

Audebo Skolevej 14 - 4300 Holbæk

www.toemrrerservice.dk * tj@toemrrerservice.dk

Tommy 2162 3130

Jørn 2025 6436

Ring til os

og få en snak om dine planer, og en fast pris på dit byggeprojekt

Den ”dynastiske sydegryde” – 2. del

Flere ingredienser Entremets

Skønt alt synes at ånde ren idyl ved bryllupsfestlighederne i Paris 1212, gærede det voldsomt under overfladen. Man skulle ellers tro, at de vigtigste gæster havde vænnet sig til snart at være ”hjertevener” og snart dødsfjender. Skønt det ikke fremgår af nogen kilde, kan man ikke undgå at få en mistanke om, at nogle af gæsterne i smug talte om et komplot mod værten – et stykke ud i fremtiden. Dels skulle Jeannes store dag ikke ødelægges og dels var der en del, der forinden skulle planlægges nøjere. Det er i hvert fald påfaldende, at tre af gæsterne to et halvt år senere i fællesskab rettede et angreb mod Philip: John, Otto og Fernando. Alle tre havde et mellemværende med ham. Ikke mindst John. Men først lidt mere om værtparret og de vigtigste gæster – uanset om de var der rent fysisk eller ej.

Den russiske forbindelse

Ingeborg og Philip havde en fælles stamfar. Det var *Jaroslav den Vise* (978-1019-1054, storfyrste af Kiev. Han var gift med *Ingegerd Olovsdatter* fra Sverige. Hun var datter af Knud den Stores halvbror Olov Skötkonung og hans polske gemalinde Swietoslawa. Jaroslav og Ingegerd fik en hel del børn af begge køn – deribland Ellisiv, g.m. Harald Hårderåde af Norge, Anastasia, g.m. Andras af Ungarn, Agatha, g.m. Edward the Exile af England og Anna, g.m. Henrik 1. af Frankrig. Fire veluddannede og flersproglige døtre, der blev dronninger rundt om i Europa. En af sønnerne var Vsevolod 1. (1030-1078-1093), der var gift med den byzantiske kejserdatter Anastasia, en slægtning til Konstantin 9. Monomakhos. Vsevolod og Anastasia fik bl.a. en søn, *Vladimir 2. Monomakhos* (1053-1113-1125). Han blev gift med *Gyda*, der var datter af Harold Godwinson, der i nogle måneder var engelsk konge til han blev dræbt i slaget ved ”Det grå Æbletræ” (Battle/Hastings) i oktober 1066 mod hertug Vilhelm af Normandiet.

Gyda og Vladimir fik bl.a. sønnen *Mstislav 1.* (1076-1125-1132. Han blev (vistnok) i 1095 gift med Christina Ingesdatter (?-1122), datter af konge Inge den Ældre af Sverige. De fik ti børn. To døtre er interessante i denne sammenhæng. *Ingeborg* og *Malmfred*. Malmfred blev først gift med den norske konge Sigurd Jorsalefarer og efter hans død gift med den danske prins Erik (som konge (1134-37) med tilnavnet Emune). Ingeborg blev ca. 1115-17 gift med den danske prins *Knud (Lavard)*, søn af Erik Ejegod og dronning Bodil. Kort efter at Knud var blevet myrdet i Haraldsted Skov v. Ringsted 7.1. 1131 af sin fætter prins Magnus, fødte Ingeborg en søn, f.mtl. i Kiev eller Novgorod. Sønnen fik navnet Vladimir efter sin mors farfar. 26 år senere blev sønnen konge af Danmark – som *Valdemar 1.* (den Store) og gift med den polsk-russiske *Sofia*, datter af prins Magnus’ enke den polske Richiza og den russiske fyrste Valedar af Minsk. Richiza var gift med Magnus, da han myrdede Knud Lavard. Et af Sofias og Valdemars ni børn var *Ingeborg* (1174-1193-1223-1237), der i 1193 blev gift med den franske konge *Philip 2. August* (1165-1180-1223), der netop var blevet enkemand. Dermed blev Jaroslavs og Ingegerds slægt ført sammen ca. 150 år efter hans død.

I Frankrig: Endnu en ”halv-russer” på dronningetronen

Værtparret ved brylluppet i 1212 var kong Philip, Jeannes formynder, og dronning Ingeborg. Han forskød hende dagen efter deres bryllup og deporterede hende først til et kloster og senere til en af sine borge. Philip krævede skilsmisse. Ingeborg nægtede at vige pladsen. Philip havde

Den ægteskabelige strid mellem Ingeborg og Philip fortsatte med vekslende bitterhed indtil hans død i 1223. Da fik hun sine privilegier tilbage og blev anerkendt som enkedronning af stedsønnen Ludvig 8. og hans søn Ludvig 9. Hun blev begravet i Skt. Johanneskirken i Corbeil, syd for Paris. Indtil 1736 lå en graveret kobberplade over graven. Motivet blev aftegnet inden den forsvandt. Den øverste del ses her. Hun er gengivet med dronningekrone og et scepter med den franske lilje. ”Bedre sent end aldrig” kan man måske sige.

Som det ofte var tilfældet med fyrstelige personer, var de genetisk set cocktails af flere nationaliteter. Ingeborgs mere blandet end Philips. Fælles for dem var det russiske og svenske islæt. For hans vedkommende også et fransk. For hendes var der islæt af byzantisk, angelsaksisk, polsk og dansk. Muligvis flere, men usikkert hvor mange, fordi der for det ”danske” vedkommende er flere sorte pletter. Det vides ikke med sikkerhed hvem, der fødte Harald Blåtands og Svend Tveskægs børn, og endnu mindre mht. Svend Estridsens mange friller, der producerede i hvert fald 22-23 børn gennem mange år. De er i praksis alle helt anonyme. Det kom der først nogenlunde styr på efter ca. 1075.

selv (ved stedfortrædere) bejlet til hende, og alt var derefter gået som aftalt. Det var ikke Ingeborgs skyld, at den ret til den engelske krone, som Philip mente hun besad (pga. sit familieskab med Knud den Store), intet betød. Den var i øvrigt blevet helt umuliggjort af Vilhelm Erobrerens overtagelse af den engelske trone i 1066. Mere end syv års strid fulgte. Begge parter var lige stædige. Ingeborg fik hjælp hjemmefra, af broderen kong Knud, der straks involverede ærkebiskop Absalon og efter hans død efterfølgeren *Anders Sunesen*. Den franskfødte abbed *Vilhelm* (Guillaume) af *Æbelholt* (Absalons studiekammerat) blev brugt som gesandt. Paverne *Celestin 3.* (1191-98) og efter ham den store *Innocens 3.* lyste først flere gange Philip i band, og da det ikke hjalp blev han udstødt af kirken og Frankrig lagt under interdikt – det stærkeste våben en pave besad, fordi det betød forbud med alle kirkelige handlinger i landet, incl. dåb og begravelse. Philips jerngreb om den franske kirke gjorde i praksis pavens indgreb til intet.

Philip giftede sig igen i 1196, blev altså bigamist, da han i kirkelig forstand stadig var gift med Ingeborg, og der var sædvanligvis dødsstraf for bigami. Underlig nok tyede Philip ikke til at udnytte incestforbuddet, for parret var beslægtede, idet Jaroslav den Vise var begges tiptipoldefar, og bestemmelsen om de syv led gjaldt frem til 1215. Philips handling vakte også stor undren i de år. I samtidige franske kilder fik Ingeborg et fint skudsmål, så intet tyder på hverken legemlige eller psykiske defekter hos hende. En forklaring kunne være, at Philip mellem frieriet og brylluppet havde forelsket sig glødende i *Agnes af Merania* (1180-1196-1201). Hun døde i barselsseng, da hun fødte deres tredje barn, der også døde. Ved Agnes’ død i 1201 kom Ingeborg langt fra til ære og værdighed igen, men fik dog tidvis ”tålt ophold” ved hoffet, som f.eks. som værtinde ved brylluppet i 1212. Philip giftede sig ikke igen. Ægteskabet førte ikke til noget afkom. Han havde også den nødvendige søn (Ludvig 8.) med sin første gemalinde *Isabella af Hainaut*.

Henrik Løve (1129-1195)

(Henrik Løve var som det ses død længe før 1212, men han skal også nævnes her, bl.a. fordi han har spillet en ganske vigtig rolle i danmarkshistorien i 1100-tallet, snart som tilsyneladende ven og allieret og snart som ærkeskurk og pga. hans søn Ottos medvirken i sagen.)

Henrik var søn af hertug Henrik 2. af Sachsen og Gertrud af Supplinburg, datter af kejser Lothar 2. Løve blev sachserhertug ved arv i 1142 og fik Bayern som len 1156. Han var først gift med Clementia af Zähringen (fra 1147-62), og de fik bl.a. datteren *Gertrud*, der var Danmarks dronning i 1177-97, gift med *Knud 6.* (4.). I 1168 blev Løve gift med Eleanors og Henrik 2.s ældste datter, *Mathilde*. De fik bl.a. sønnen Otto (4.) i 1175. Da Løve fik Bayern som len, blev han kejseren og fætterten Frederik Barbarossas mægtigste vasal. Løve-familien var altså en såre mægtig familie. Med kongeligt og kejserligt blod i årerne. Som om det ikke var nok, blev Henrik og Mathildes yngste søn *Wilhelm af Lüneburg* gift med Valdemars og Sofias yngste datter *Helene*.

Løve spillede en ”blandet” rolle i forbindelse med samarbejdet med danskerne om venderkrigene i 1160’erne i Nordtyskland og især mht. Rügen. Det førte til ægteskabet mellem Gertrud og Knud – en slags gensidig kaution. Hvad angår erobringen af øen i 1168-69 er det svært at finde ud af forholdet mellem parterne. De arbejdede sammen – på deres måde. Det synes at ligge helt fast, at det var danskerne, der erobrede hovedborgen *Arkona*, men de politiske forhold tvang danskerne til at dele udbyttet med Løve. Det lykkedes også for ham at få indlemmet øen som en del af kejserriget, så han selv kunne få øen som len. Sikkert takket været, at han på dette tidspunkt endnu stod i et godt forhold til Barbarossa. De havde til gengæld intet godt forhold til pavemagten – den ”rigtige” forstås – hvorfor det lykkedes for *Absalon* at få øen lagt ind under Roskilde bispestol, så Absalon blev øens biskop. Eftertiden viste i øvrigt, at stormændene på øen følte sig nærmere knyttet til det ikke så dominerende Danmark, end til det dominerende kejserrige, i praksis anført af vasallen (Løve). Danmarkshistoriens mest berømte rügensere er medlemmerne af slægten Putbus, i dansk version *Podbusk*. – Bare spørg dronning *Margrethe 1.* om Henning P.

Øverste del af en helfigursstatue af Henrik Løve uden for domkirken i Braunschweig. Han havde iværksat opførelsen af denne kirke i 1173. den blev færdig i 1195, hans dødsår. Undervejs forsinket pga. hans eksil i det franske. Henrik og hans gemalinde Mathilde af England er begravet her. Statuen er fra ca. 1250 og skønt der måske ikke ligefrem er portrætlighed, hvad man ikke stiledede efter på det tidspunkt, så viser den hvordan en hertug kunne se ud mht. klæde- dragt og frisure.

Klippetider fra 1. juli 2018

Lørdage: fra kl. 09.30 til kl. 18.00

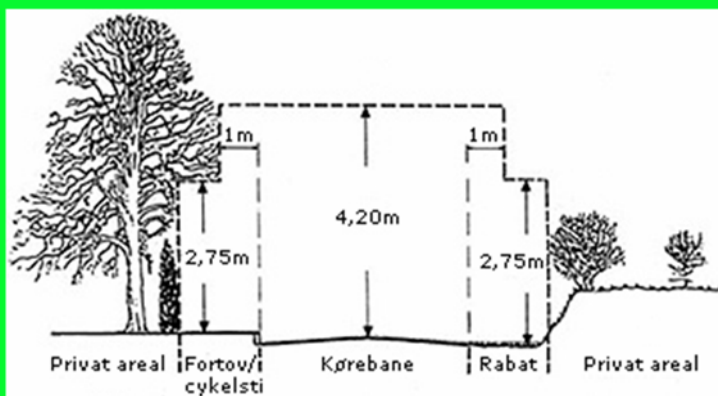
Søn- og helligdage: fra kl. 09.30 til 12 og igen fra kl. 14.00 til kl. 18.00

Beskæring af hække og træer

Grundejerforeningen har fået en henvendelse fra Holbæk kommune, der pålægger de enkelte matrikler at sørge for, at der er fri passage på stik- og brandveje samt veje, der fører mod fællesarealerne. Dette for at sikre, at udrykningskøretøjer med mere kan passere frit.

Vi henstiller, at I snarest muligt får beskåret på jeres grund ifølge nedenstående tegning.

Bemærk: 1 meter ind over rabatter, fortove og cykelstier fra kørebane kant skal der ligeledes være frihøjde på 4,2 m.

Med venlig hilsen- **Bestyrelsen**

Når støvet har lagt sig...

Det handler ikke kun om støv over haver og veje, men også om sikkerhed og PENGE. Det er just ingen hemmelighed, at jo højere farten er, desto mere går det ud over vejen. Her hos os er der ikke andre til at betale for udbedring af stamvejene end medlemmerne en bloc – i fællig – af den fælles kasse.

Det kunne meget let fører til udgifter, der kan sammenlignes med drænudgifter og deslige. Så hvis man vil køre ”udenom” kontingentforhøjelser, så hold farten nede på de 20 km/t. Det kan faktisk vise sig at betale sig.

Et andet EVIGT problem

Endnu en gang—på GENTAGNE henstillinger fra foreningens medlemmer, skal vi minde om, at HUNDES EFTERLADEN-SKABER *altid* skal samles op og bortfjernes. Enten til en af de opstillede skraldeposer eller til egen skraldevogn.

Går du tur med en hund, så husk altid HUNDEPOSER (ikke til hunden, men til dens affald, fækalier, ekskrementer eller hvad man ellers vælger at kalde det.)

Det var ikke kun over for Danmark, at Løve viste sig som et ”**mønstereksempel på en upålidelig ven**”. Flere gange svigtede han også kejseren mht. felttogene til Italien, men det gik først rigtig galt, da han udeblev fra kampagnen mod den Lombardiske Liga i 1176. Barbarossa var ikke sen til at give Løve skylden for det ydmygende nederlag. Løve blev stævnet for den kejserlige domstol, men var snedig nok til ikke at møde op, fordi det let kunne have kostet ham livet. Domstolen dømte i 1180 Løve fra alle len, han besad, men kunne ikke røre Sachsen, som var arvet område. Løve og hans familie flygtede klogelig nok til svigerfar, hvor han kunne vide sig sikker – også i de franske besiddelser. Det kom senere til en slags delvis overenskomst med Barbarossa, men Løve genvandt aldrig sine len og aldrig sin indflydelse i Tyskland.

Otto 4

(1175-1198-1208 – 1218) søn af Henrik Løve af Sachsen mv. og hertuginde Mathilde, datter af Eleanor og Henrik 2. af England. Sammen med Filip af Schwaben tysk konge fra 1198-1208. Enekeonge til 1209. Samme år kejserkronet og kejser til 1215. Konge af Italien 1208-12 og af Burgund 1209-15. Nært knyttet til sin mors fransk-engelske familie.

En person, der næppe selv var til stede, men formentlig repræsenteret på en eller anden måde, var Henrik Løves og Mathildes søn Otto. Af flere grunde. Primært, at han var Jeannes lensherre for så vidt angik grevskabet Hainaut, der hørte til kejserriget, mens hendes andet grevskab hørte til Frankrig, og hun dér havde Philip som lensherre. Dertil kom, at Ottos ene søster, Gertrud, var gift med Ingeborgs bror, Knud 6. (4.), og hans bror Wilhelm af Lüneburg var gift med Ingeborgs yngste søster Helene. De fire sidstnævnte var næppe med.

Skulpturer fra 1455 af kejser Otto 4. og hans gemalinde Maria af Brabant (1190-1260) uden på det gamle rådhus i Braunschweig. Maria blev enke i 1218 og giftede sig i 1220 med grev Villem af Holland, der døde to år senere. Resten af livet forblev hun i enkestand. Hun fik ingen børn med Otto og syntes heller ikke at have fået nogen i sit andet ægteskab. Hun er begravet i Skt. Peter i Leuven, Brabant. At Maria holder sig på maven skyldtes altså ikke graviditet. Så vidt vides. I øvrigt er de fremstillet som rene fantasifigurer. Men formentlig ud fra den bedste mening.

Henrik Løve med familie, incl. den 5-årige Otto, flygtede som nævnt til kong Henrik 2. af England i 1180, men opholdt sig vist primært i hans områder i Frankrig. Her mødte Otto fætrene *Richard Løvehjerte* (1157-1189-99), som blev hans store idol og broderen *John* (1166-1199-1216). De opholdt sig mestendels på kontinentet. Philip blev i øvrigt konge i 1180, og han begyndte snart efter at rive lunser af Henrik 2.s len. Omkr. 1184-85 opstod der problemer mellem Henrik og Richard, der blev støttet af John (til dels) og Philip, der i egen interesse forsøgte at svække fjenden mest muligt. Henrik døde i 1189, hvorefter Richard blev konge – næppe efter Henriks ønske – og var det til 1199. I disse ti år lykkedes det ham at tilbringe ca. et halvt år i England, Hans medvirken i 3. korstog og det derpå følgende fængsesophold i Tyskland varede 3½-4 år. Resten af tiden brugte han i sine franske besiddelser i krig med egne vasaller og mod lensherren Philip. John havde i øvrigt, inden Richard slap fri takket været sin mors midler, aftalt med Philip, at Philip kunne få Normandiet, hvis han hjalp John til at sikre sig magten i England. Planen gik i vasken, fordi Richard kom for tidligt ud. Hvis mor Eleanor havde kendt planen, havde hun næppe ladet Richard komme ud så tidligt, for John betød meget mere for hende end storebroderen.

Philip havde altså været i krig med såvel Henrik 2., Richard og John flere gange, inden brylluppet i 1212. Der havde dog siden 1206-07 været nogenlunde ro i lejren. John havde brug for at slikke sårene efter nederlagene og i øvrigt også sikre sig ro i England, som nu stort set var hans eneste magtområde. Bortset fra noget af Aquitanien samt Gascogne. Det var også nødvendigt for John at skaffe sig allierede på kontinentet. En passende sådan var fætter Otto, der var tysk-romersk kejser fra 1209.

Hohenstaufere (ghibelliner) og Welfere (Guelfere)

Hohenstaufferne og welferne var periodens to førende slægter. Da hohenstaufferen Frederik Barbarossas søn Henrik 6. døde i 1197 opstod der strid om den tyske krone. Henriks søn Frederik var kun tre år, mens welferen Henrik Løves søn Otto var 22. I 1198 valgte hohenstauffenpartiet for at sikre slægten magten i riget Henriks bror, *Filip af Schwabien* til tysk konge, mens welf-partiet, der havde pavelig støtte, valgte Otto. Kort før Otto 12.7. 1198 blev kronet, blev Henriks søn Frederik i maj kronet til konge af Sicilien. Overraskende havde hans mor, *normannerætlingen Constance*, fravalgt enhver forbindelse til det tyske rige. Paven, Innocens 3., valgtes som hans formynder og riget blev underlagt kirkestaten som et len. I det hele taget afbrød Constance så godt hun kunne enhver forbindelse med Tyskland – ikke uden en kraftig støtte fra de sicilianske stormænd – bortset fra de hidkaldte tyskere naturligvis. Det indgik dog ikke i beregningerne, at hun døde et halvt år senere. Derefter overtog pave Innocens i sin egenskab af lensherre den treårige konge og hans rige.

Men allerede forinden var der rigeligt med problemer og krigeriske forviklinger. Philip 2. af Frankrig støttede sin navnebror i Tyskland, mens bl.a. Richard Løvehjerte, den danske konge og paven støttede Otto. Da Richard døde året efter, ophørte støt-

Otto 4.s segl. Fra kejsertiden. Hvis han ser lidt betuttet ud, er det nok med god grund. Han sad ikke så sikkert på tronen, som seglet syntes at angive. Det hjalp ikke meget at fremvise scepter og ”æble”, der i virkeligheden er en jordklode forsynet med et kors.

ten herfra, hvilket medførte flere nederlag for Otto. Etapevis inddrog Filip flere og flere tyske områder. Tidligt i 1208 var situationen den, at paven nu anerkendte Filip som rette konge og indrettede sig efter det – stillede endog Filip kejserkronen i udsigt. Det var faktisk kun paven, der kunne det. Men 8.9. blev Filip myrdet af en personlig uven. Efter ca. ti års uro og ufred blev Otto nu anerkendt som tysk enekonge. 21.10. 1209 blev han kejserkronet. Efter mordet på Filip, giftede Otto sig med hans datter, *Beatrix*. Hun døde allerede i 1212. De fik ingen børn, og det samme gjaldt for hans ægteskab med *Maria af Brabant*, som han var gift med 1214-18.

Måske beruset af sin nye magt brød Otto allerede i 1210 sine aftaler med paven om at holde sig fra Sicilien (og Syditalien, der hørte med), thi det sorterede strengt taget under paven. Men da Otto stod ved Messinastrædet med udsigt til Sicilien, udførte Innocens sit livs diplomatiske mesterstykke: Otto blev erklæret for afsat og udstødt af kirken. Frederik, nu femten år, fik tilbudt kejserkronen mod at acceptere pavens vilkår. Philip 2. støttede straks paven, og da stormændene i Tyskland faldt fra i stort tal, måtte Otto opgave sit felttog og drage hjem. I 1212 fik Frederik den tyske krone. Men Otto var dog ikke helt færdig af den grund. Mere herom senere... (Han havde endnu ikke tømt ydmygelsens bæger til bunds.)

John Lackland / (Johan uden Land)

Ulykkesfugl og uforbederlig skørtejæger – uden Robin Hood og Walt Disney

Svigagtig og upålidelig. Nemt ved at skaffe sig uvenner/fjender, svært ved at skaffe sig solide venner og tilhængere. Kun den slags, der kunne købes på en eller anden måde. En af Englands udueligste, uheldigste og kedeligt nok også meget aktive konger. Kun få har fået et værre eftermæle. De samtidige kilder, og det både inden- og udenlandske er stort set kritiske. Nogle naturligvis mere end andre. John får altid et noget værre skudsmål end Løvehjerte, men det var først i romantikkens dage, at Løvehjerte, bl.a. via Walter Scott, blev en slags nationalhelt. Næppe mange af Løvehjertes samtidige ville have fattet, at der skulle rejses en fornem rytterstatue af ham uden for parlamentet i 1800-tallet.

I 1199 døde Richard Løvehjerte og John overtog tronen efter ham. Richard havde langtfra været nogen god regent, primært en selvhævdende og grov slagsbroder, som efterlod et imperium, der var løst i fugerne uden nogen rigtig sammenhæng med det egentlige England. John var endnu mere uegnet til at redde det skrantende rige. Han havde en veludviklet evne til at støde sine vasaller fra sig, og savnede i det hele taget evner som administrator såvel som feltherre.

Det gjorde naturligvis ikke sagen bedre for ham, at han nu for alvor ragede uklar med sin gamle kampfælle, Philip, der ikke mindst udmærkede sig som en langt bedre og mere fantasifuld feltherre end John, samtidig med, at han var meget målrettet og konsekvent. Philip havde helt tydeligt et mål, som han stillede mod uden for mange svinkerier, mens John umiddelbart syntes meget rådvild og uden lyst til at lytte til de vasaller, der trods alt var villige til at hjælpe ham. Der var næppe nogen af vasallerne, der direkte bekrigede ham – med eller uden at være sammensvorne med Philip – men en hel del valgte at forholde sig passive. Det gjaldt både vasallerne i England og dem på kontinentet. Og det var næppe fordi, at de længtes efter at blive Philips vasaller. De ville allerhelst have lov til at være i fred og skøtte deres egne sager uden kongelig indblanding.

en hel del valgte at forholde sig passive. Det gjaldt både vasallerne i England og dem på kontinentet. Og det var næppe fordi, at de længtes efter at blive Philips vasaller. De ville allerhelst have lov til at være i fred og skøtte deres egne sager uden kongelig indblanding.

”Begærets dunkle mål” – De to Isabellaer

Takket været Johns voldsomme begær efter såvel kvinder som magt, skaffede han en ganske særpræget kvinde en rolle i historien – Englands og Frankrigs og hendes medvirken fik også betydning for omstændighederne omkring brylluppet i Paris i 1212. Philip, der ellers ikke kunne tillade sig at være det mindste forarget over omstændighederne omkring Johns nye forhold, sørgede behændigt for at udnytte dem til egen fordel. Og det skønt, at John må siges at være advaret på forhånd (*Henrik Løve*-sagen), men tilsyneladende blændedes han af begæret efter kvinden – *Isabella af Angoulême* – plus den udvidelse af magten, der også lå i forholdet til hende.

I 1176 fik Henrik 2. arrangeret en trolovelse mellem *Isabella af Gloucester* (1173/74-1217) og John, der da var omkring ti. Skønt parterne var mindreårige regnedes en sådan trolovelse som et faktisk ægteskabsløfte. Formålet med den var at reservere de to for hinanden og holde andre kandidater fra fadet. Den slags skete ganske tit. Der var dog dét problem med netop dette par, at Isabellas farfar var en uægte søn af kong Henrik 1., der ubekvemt nok var Henrik 2.s morfar og dermed Johns oldefar. De to ”unge” var kort sagt alt for nært beslægtede. (Det ville de også have været efter 1215, da incestreglerne blev ændret fra syv til fire led). Det krævede en pave-lig dispensation, hvis det skulle lovliggøres. Det førte som sædvanlig til årelangt diplomatisk tovtværkeri.

Lige omkring 1200, snarest lidt før, men før det planlagte bryllup, mødte John en anden *Isabella – af Angoulême*. Hun var født i 1186, måske 1188, og allerede berømt for sin skønhed. Også hun var trolovet med grev *Hugo 9. le Brun* (1163-1172-1219) af Lusignan, syd for Poitiers. John blev grebet af en voldsom attrå efter den unge ”dame” og det lykkedes ham endda at erobre hende. Trolovelse eller ej. De var jo begge trolovede, blot ikke med hinanden. Grev Hugo var imidlertid ikke til sinds give slip på den i mere end en forstand attraktive pige. Situationen var altså speget. John var i 1199 blevet konge efter broderen Richard, og hersker over det Angevinske Imperium. Så han var grev Hugos umiddelbare lensherre. Men når det gjaldt de franske dele af imperiet, var John selv den franske konges vasal – den ubestridt største og altså samtidig også konge af England. Hugo var dermed i princippet også Philips (under)vasal, sådan som den slags nu var gældende i de feudale samfund. Hugo klagede derfor til Philip over Johns bruderan. Formentlig mere end henrykt over denne anmeldelse indkaldte Philip John for sin domstol, så han kunne gøre rede for sit syn på sagen. John mente ikke, at denne sag vedkom Philip, så han nægtede at møde op. Hvad Philip sikkert havde både håbet og forventet. Domstolen bestemte (ikke overraskende), at John, pga. sin lydighedsnægtelse over for lensherren, havde forbrudt sine len, som dermed efter gældende ret tilfaldt lensherren. Næppe nogen regnede med, at John ville efterkomme dommen. Det var nu også lige meget. For nu havde Philip en gyldig, juridisk grund til at gøre noget alvorligt ved sagen – indlemmelsen af de angevinske len på kontinentet.

Ikke destomindre blev Isabella og John gift 24.8. 1200 i Angoulême. Forholdet til den engelske Isabella nåede at blive annulleret betids. Men ellers ændrede det intet ved situationen. John havde efter sigende så travlt med at tage sig kærligt af sin brud, at han helt forsømte at sikre sig mod Philips anslag. Philip forsømte imidlertid ingenting. I 1203 faldt han ind i Normandiet, og havde god fremgang. Den hårdeste nød var Richard Løvehjertes berømte borg *Château Gaillard* ved Seinen. Den faldt i marts 1204. En måned senere døde Johns mor, dronning Eleanor, 82 år gl. To hårde slag for ham. Han var (underligt nok) hendes yndlings søn.

diet, og havde god fremgang. Den hårdeste nød var Richard Løvehjertes berømte borg *Château Gaillard* ved Seinen. Den faldt i marts 1204. En måned senere døde Johns mor, dronning Eleanor, 82 år gl. To hårde slag for ham. Han var (underligt nok) hendes yndlings søn.

Efter erobringen af Normandiet gik det slag i slag. Ikke alene var Philip en bedre feltherre end John, men også en langt bedre og mere behændig politiker – så han fik lokket mange stormænd over på sin side. De angevinske områder ned til Aquatanien var erobret inden 1206. For hvert nederlag syntes Johns revanchelyst at vokse. Men hans muligheder for en tilbageerobring var ringe. Flere og flere vasaller faldt fra. Der var også flere problemer i England, der krævede hans opmærksomhed.

Lotario da Segni alias Innocens III

”Denne pave var så magtfuld, at man sandsynligvis må betragte ham som historiens politisk mest indflydelsesrige pave overhovedet. Med ham ”stod pavedømmet på sin magts tinde”, for at udtrykke det i skolebøgernes terminologi. ... Den voldsomme kraftudfoldelse under Innocens III.s styre viser, at mange af de aktuelle stridsspørgsmål havde ligget og ulmet i lang og ventet på at blive formet af en målbevidst politik fra toppen.” (Tore Nyberg, 1979)

(Fortsættes næste side—han hører skam med her)

Tv: Den øverste del af figuren på kong Johns sarkofag i Worcester Cathedral. Her dvæler han alene. Hans dronning, Isabella af Angoulême, blev begravet i klosterkirken i Fontevrault i Anjou, sammen med bl.a. Henrik 2, dronning Eleanor og Richard Løvehjerte.

Th.: Isabella af Angoulême (f. 1186/87) blev enke i 1216, og giftede sig igen i 1220, denne gang med Hugo X af Lusignan (1183-1249), der var søn af den Hugo, hun som barn var blevet trolovet med. Hun var en meget frugtbar kvinde. Med John fik hun fem børn og med Hugo ni. Hun døde i 1246.

GRØN ANLÆGSSERVICE

HESTIA

*Ny Hagestedvej 5 - 4532 Gislunge
Tlf. 59 46 06 07 / Mobil 40 98 06 10
e-mail: hestia@mail.dk – www.hestiais.dk*

Vi tilbyder en bred vifte af top-professionelle ydelser

Fliselægning og anlæg af stensætninger til bede eller støttemure

*

Anlæg af græsplæner og blomsterbede

*

Topdress og fjernelse af mos i græsplæner

*

Fræsning og grubning af haver

*

Træfældning og beskæring

*

Stubfræsning

*

Anlæg og vedligehold af havedamme

*

Miljøvenlig ukrudtsbekæmpelse i belægninger, plæner og bede

*

Skadedyrsbekæmpelse

*

Løbende vedligeholdelse af haver og parker

Patrimonium Petri

I 1186 blev pavedømmet, i Urban 3.s pontifikat, rystet af en godt nok fredelig, men også ret uventet begivenhed, idet det lykkedes for kejser *Frederik 1. Barbarossa* at få sin søn og efterfølger *Henrik (6.)* (1165-1191-97) gift med *Constance* (1154-1186-1198), datter af kong Roger 2, arvingen til *Sicilien* - det nok bedst organiserede og et af de mest velstående riger i Europa. Efter den sytten år lange pavestrid (1159-1177) var forholdet mellem Barbarossa og Rom stadig spændt. Som et bandoler strakte pavestaten Patrimonium Petri sig tværs over støvleskaftet – fra Venezias sydgrænse mod nordøst til fyrstendømmen Capua i sydvest. Den det italienske område nord for pavestaten hørte til kejserriget, skønt det kronisk var meget rebelsk, mens området mod syd bestod af mere eller mindre selvstændige fyrstendømmer, der lå nord for det sicilianske rige, der udover selv øen også omfattede ”støvletdelen” af halvøen. Ægteskabet betød mao. at kejserriget også fik fingre i det sicilianske rige. Det værste, der kunne ske – set med Roms øjne. I mere end hundrede år havde Rom klamret sig til de normanniske magthavere sydpå i striden med kejsermagten. Men ét forsvandt Roms stærkeste og mest sikre allierede fra skuepladsen. Det lignede Barbarossas hævn. Der var dog ikke ubetinget begejstring sydpå for dette arrangement. Den normanniske overklasse ville kom ud for et hårdt pres fra en tyske hersker, der havde den gamle kamp i frisk erindring og som medbragte sine egne folk.

For Rom var der ingen synderlig hjælp af få fra England eller Frankrig. I Frankrig sloges Henrik 2. mod sine sønner Richard Løvehjerte og John om magten i imperiets kontinental områder. Philip 2. hjalp sønnerne af rent egoistiske grunde. Jo mere de sloges om deres egne områder, desto svagere stod de, når Philip skulle i gang med at lægge beslag på de samme områder. At han var rette lensherre spillede i sammenhængen ingen rolle. Resultaterne skulle alene hentes på slagmarken.

I 1189 døde Henrik som sine sønners fange. Richard overtog tronen. Det fik John det ikke bedre af, han fik ikke noget ud af tronskiftet. Men han syntes at have skjult sin utilfredshed i nogen tid. I 1190 blev der ro på fronterne, idet både Richard og Philip tog på korstog (det 3.) i det Hellige Land. Også dette korstog blev en fiasko, bl.a. pga. Richards selvrådighed og uvenskab med bl.a. Leopold af Østrig, der havde held til at tage Richard til fange, da han drog via Østrig på hjemvejen. Philip var taget afsted tidligere, da han mente, at Richard havde spoleret det hele. Det betød også meget, at sultan Saladin viste sig være angriberne langt overlegen som feltherre. Imens havde John holdt sig nogenlunde i ro.

Innocens var uddannet i Paris og Bologna, hvor han temmelig sikkert stiftede bekendtskab med hvideætlingen Andreas Sunesen, der blev ærkebiskop i Lund i 1202. De fik begge en meget alsidig uddannelse. Men Innocent var langt mere magtmenneske end sin danske kollega og en af de mest fremragende politikere og diplomater på Skt. Peters Stol. Det lyder måske paradoksalt, men det var lige netop det, som pavemagten havde mest brug for i de bevægede år i 11- og 1200-tallet.

Kalkmaleri af Innocent 3. fra ca. 1250 i i Subbiaco-klosteret, der blev grundlagt af den hellige Benedikt af Nursia ca. 520. Kort efter grundlagde han Monte Cassino-klosteret, hvor han skrev sin klosteregel, der fik utrolig betydning for klosterlivet i det katolske Europa. (benediktinereglen).

Reparation og service af person- og lastbiler

samt

- aircon-service
- diagnose-test
- reparation af
div. maskiner

**Vi skruer på alt
-bare det kan ryge
og larme**

HAGESTED ApS
AUTOVÆRKSTED
V/**A**.K. Pedersen

Præstebrovej 48c • 4532 Gislinge • telf. 59 46 05 85
post@hagedsted-auto.dk - www.hagedstedauto.dk

Innocens var uddannet i Paris og Bologna, hvor han temmelig sikkert stiftede bekendtskab med hvideætlingen Andreas Sunesen, der blev ærkebiskop i Lund i 1202. De fik begge en meget alsidig uddannelse. Men Innocent var langt mere magtmenneske end sin danske kollega og en af de mest fremragende politikere og diplomater på Skt. Peters Stol. Det lyder måske paradoksalt, men det var lige netop det, som pavemagten havde mest brug for i de bevægede år i 11- og 1200-tallet.

Det er ret typisk, at de fleste fyrstelige personer, der er opremset i denne lille serie, en eller flere gange var i konflikt med pavemagten: Henrik 2. og hans sønner, kejser Otto, Philip 2. af Frankrig. Men det vekslede i en for os underlig blanding mellem bittert fjendskab og praktisk samarbejde. Philip blev ekskommunikeret flere gange og Frankrig lang i interdikt pga. Ingeborg-affæren, og uden at det syntes at påvirke Philip synderligt. Da alt ser meget sort ud fra pavemagten i 1210-11, udførte Innocens sit diplomatiske mesterværk og sikrer sig samme Philips bistand i kampen mod Otto 4. Vel sagtens fordi Philip så, at det for ham og hans øvrige fyrstelige kolleger uden for kejserriget var bedst, hvis Rom forblev selvstændigt og ikke et fast vedhæng til kejsermagten.

Philip har sikkert betragtet sig som en god katolik, trods Ingeborg-sagen, men han var også en typisk realpolitiker. Hvor meget det betød for ham, at hans inddragelse af de engelske len kunne give problemer, når en evt. sejrrik kejser var tæt forbundet med familiemæssige og venskabsbånd med de konger, som Philip berøvede deres franske len, kan man kun gætte sig til. Men udsigterne har ikke umiddelbart virket lovende. Philip har utvivlsomt i 1211 håbet stærkt på, at inddragningen var endelig og i orden, men helt sikker har han ikke kunnet føle sig. Han vidste meget vel, at John ikke var til at lide på. Dertil kendte Philip plantagenetterne alt for godt. De bedrog jo også hinanden.

De fleste af de resultater af politisk/diplomatisk art, som Innocens fik gennemtrumfet i sit pontifikat blev senere annulleret. Det mest varige af hans indsatser var den 4. Laterankoncilium i 1215. Det fik modsat de andre også stor betydning for hele den katolske del af Europa – i århundreder. Det gjaldt bl.a. bestemmelsen om, at gejstlige ikke længere måtte medvirke ved gudsdomme – jernbyrd og deslige. En bestemmelse, der de fleste steder ret hurtigt stoppede dem. Kirkens syn på retssager var mere avanceret end de verdslige og i øvrigt ”osede” gudsdomme slemt af hedenskab. Nok så vigtigt var ændringen af incestreglen, der reducerede slægtskabsgraderne fra syv til fire led – i bedre overensstemmelse med romerretten, der i vid udstrækning udgjorde grundlaget for den kanoniske ret – kirkeretten. Det blev kort sagt nemmere for folk at finde ud af hvem, der hørte til dem indenfor og udenfor. Det havde ikke blot betydning ved ægteskabsindgåelser, men også i arvesammenhæng. Det blev understreget, at alle havde pligt til at gå til skrifte mindst en gang om året. Dertil meget andet, der kun var relevant for de gejstlige. Bl.a. den såkaldte *transsubstantiationsteori*, dvs. brødet og vinens forvandling til Kristi legeme og blod forud over nadveren = indledningsordene til selve nadveren. Alt i alt af stor betydning for kirkeretten, der gjaldt i hele den katolske del af Europa.

I konciliet deltog 70 ærkebisper, ca. 400 bisper, ca. 800 abbeder og de fleste af Europas konger, enten personligt eller via stedfortrædere. Det blev middelalderens største og vigtigste kirkemøde.

Der løb for meget blæk i blækhornet, så man må vente på kulminationen til næste nummer. Sorry!

GF's Budgetstatus pr. 18.5.2021

	BUDGET	Pr. 18.05.	%
INDTÆGTER			
Kontingent	89.600	14.400,00	16,1
Indbetalinger til Drænfonden	22.400	3.600,00	16,1
Hjemmesiden	2.500		0,0
Annoncering i udhængsskabene	500		0,0
Gebyrer (rykker- og inkassosager)	0		
Strandgårdsbladet			
Diverse			
I alt	115.000	18.000,00	15,7
UDGIFTER			
Dræn og slamsugning (vedligeholdelse)	19.000	,	-
Vejvedligeholdelse og snerydning	15.000	17.762,50	118,4
Fællesarealer	50.000	450,99	0,9
Badebro - driftsudgifter	8.000	5.309,95	66,4,
Møder og generalforsamlinger	5.500	0,00	-
Kontor og EDB	1.500	468,00	31,2
Hjemmeside	3.500	625,00	17,9
Forsikringer	8.000	8.085,37	101,1
Gebyrer	2.500	915,70	36,6
Porto	500	55,00	11,0
Drænfonden (nyetableringer, m.v.)	22.400	3.600,00	16,1
Diverse	500	0,00	-
I alt	136.400	37.273,01	27,3

Kassererens bemærkninger til budgetstatus

På nuværende tidspunkt har 18 husstande indbetalt kontingent.
Det er nogenlunde samme antal som sidste år.

Vejvedligehold har været ca. 4.500 kr. dyrere end sidste år.

Der har været anvendt 26 mandetimer og materialer for 2.812,50 kr.

Mogens Kjær
Kasserer

PC - Hjælp

Til almindelige brugere * Til almindelige priser
Koster ikke mere end en almindelig håndværker

Jeg giver gerne tilbud, inden jeg går i gang

Er i lokalområdet og kan løse stort set ethvert PC problem

Tlf.: 28 68 35 65 * Mail: it@vilttoft.net

STRANDGÅRDSBLADET

Oplag: 125 eks.

Redaktion: Peter Brøns
Strandgården Øst 16
4300 Holbæk
Tlf. 6081 0543
E-mail: pb@brons.dk

Grundejerforeningen Strandgårdens bestyrelse:

Formand:	Hans Jørn Lykke	Strandgården Øst	30
Næstformand:	Kennet Jørgensen	Strandgården Øst	35
Kasserer:	Mogens Kjær	Strandgården Øst	29
Sekretær:	Angela Teglstrup	Strandgården Øst	2
Best. medlem:	Klaus Burnæs	Strandgården Øst	47
Suppleant:	Ole Mortensen	Strandgården Øst	45

GF's mail adresse: gf@strandgaarden-tusenaes.dk

GF's hjemmeside: www.strandgaarden-tusenaes.dk

Bankkonto: Danske Bank Reg.nr. 9570—Konto nr.: 0012629303

Nu kan sommeren roligt komme til Tuse Næs

Nu er broen i hvert fald sat op, og det er så at håbe, at mere sommervarmt vand snart finder vej hertil. Brobisserne har igen gjort deres til fælles glæde.

Det ser ud som hårdt arbejde, sådan en broopsætning. Det er måske nødvendigt, at mandskabstugten er hård, så der ikke opstår mytterier undervejs. Men det véd kun Klaus Brolaugsformand

